

temmelig lang Tid, man har vist fra Ministeriets Side tænkt sig ca. 10 Aar, saa det vil dog hjælpe noget.

Dernæst kom det samme ærede Medlem ind paa Spørgsmaalet om en Værneskat. Det er ikke noget nyt Spørgsmaal; det har været offentlig fremsat før, men jeg finder imidlertid ikke i Dag Lejlighed til at komme dybere ind paa det, særlig da det ikke vedrører mig saa meget som min Kollega Finansministeren, og han har jo i Øjeblikket Forslag nok fremme om nye Skatter.

Dernæst gjorde det ærede Medlem opmærksom paa Bestemmelserne i § 22, særlig den Ændring, som er kommen ind i Folketinget, hvorefter man ikke kan bytte paa en saadan Maade, at man kommer ind til en anden Garnison, end man ellers vilde ifølge Udskrivningen. Det var en Ændring, som det ærede Medlem fuldt ud tiltraadte, men han sagde, at der kunde dog være det Tilfælde, hvor man maaske kunde gøre en Undtagelse fra denne Regel. Imidlertid findes der ikke en saadan Mulighed, saaledes som Loven nu er affattet, og det er vist med beraad Hu, at det er fastsat saaledes. Ministeriet havde foreslaaet, at det indskrænkedes til den almindelige Bestemmelse i § 22, 1ste Stykke, hvor Bytning tillades „indenfor visse i Overensstemmelse med Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 begrænsede Omraader“. Derefter havde Ministeriet altsaa fuldstændig frie Hænder, men i Folketinget mente man det rettere at sætte den paagældende Bestemmelse ind, og den har fundet fuld Tilslutning ogsaa hos de militære Myndigheder, som deri se en Forbedring. Det samme ærede Medlem kom derefter ind paa Nummerbytningsspørgsmaalet, som ogsaa er blevet behandlet baade af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) og det ærede 7de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen). Aarsagen til, at denne Bestemmelse er kommen ind i Lovforslaget, er en Henstilling, som Folketingets Udvalg i Betænkningen gjorde til Justitsministeriet om, at Nummerbytningsvæsenet ordnedes direkte gennem Justitsministeriet, og ved nærmere Forhandling med Udvalget viste det sig, at man mente, at det kunde ordnes gennem Udskrivningskontoret, og jeg efterkom saa den Henstilling, som Udvalgets samtlige Medlemmer havde gjort til mig, og stillede til tredie Behandling et Ændringsforslag, der tilfredsstillede Folketingets Ønsker i saa Henseende. Der er heller ikke fra nogen Side rettet nogen Indvending mod selve den reelle Ordning

paa dette Punkt. Men det, man med fuld Føje har fremhævet, er Hensynet til de Mænd, eller rettere sagt de 4 Mænd og den ene Dame, der i Øjeblikket ere Nummerbytningskommisærere, og derom har jeg allerede i Folketinget paa Foranledning af den ærede Folketingsmand for Middelfart (Slengerik) udtalt, at inden dette Spørgsmaal blev fremdraget i Rigsdagen, var det allerede taget under Overvejelse i Justitsministeriet, hvad man kunde gøre for at afbøde det Tab, som vil ramme disse 5, og hvad Ministeriet kan gøre i saa Henseende, vil blive gjort. Spørgsmaalet har selvfølgelig stadig min og Ministeriets Opmærksomhed.

Dernæst fremhævede det ærede Medlem Spørgsmaalet om Udlændinges Værnepligt, hvorom Regel findes i Lovforslagets § 2, og henstillede, om man ikke kunde gøre Meddelelse af Indfødsret afhængig af, at den paagældende Udlænding havde af tjent sin Værnepligt. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som ikke vedrører Værnepligtsloven, men maa vedrøre Indfødsretslovene.

Dernæst berørte det ærede Medlem Lovforslagets § 15 vedrørende de Folk, der komme i Tjenesten, inden de have været behandlet paa Session, og spurgte, fra hvilken Tid deres Lægdsrulletid regnes. Derom findes en speciel Bestemmelse i Lovforslagets § 33, og i øvrigt høre de Tilfælde til Sjældenhederne. De fleste, der gaa ind frivillig paa den Maade, møde paa første Session, og saa regnes deres Lægdsrulletid fra paagældende Tidspunkt, fra 1. Januar i det Aar, i hvilket de have opnaaet 18 Aars Lægdsrullealderen og som tjenstdygtige ere indtraadte i Tjenesten. Særlig praktiske Vanskeligheder har det Spørgsmaal ikke.

Det samme er Tilfældet med de andre Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, saaledes det Spørgsmaal, hvem der kan henregnes til de befarne i Henhold til § 19, Regelen der er optagen uforandret fra den nugældende Værnepligtslov. Jeg tror, at de Regler, der ere givne der, aldrig have givet Anledning til nogen Uretfærdighed eller nogen som helst Kvæstion.

Det samme gælder den Bestemmelse, det ærede Medlem pegede paa i Lovforslagets § 44. Det er ganske rigtigt, at som den staar, kan den være noget rigoristisk, hvis den skulde anvendes mod en Mand, der, efter at være udskreven, rejser til Malmø Søndag Formiddag og kommer tilbage Søndag Aften. Men jeg tror, at det ærede Medlem kan slaa sig til Taals med, at der aldrig vil komme en Politi-